

KOHO KOHTIA

NUMERO 22

JOULUKUU 2017

Sukuseura järjesti Suomen itsenäisyyden 100-vuotisjuhlavuonna normaalia enemmän tapahtumia eri puolilla Suomea. Yhtenä teemana oli käydä tutustumassa erilaisiin puistokokonaisuuksiin. Vierailimme Huovilan puistossa, joka on Suomessa ainutlaatuinen englantilaistyylinen kartanopuistonähtävyys Kärkölässä. Kävimme myös Hatanpään arboretumissa. Hatanpään kartanon ympärillä oleva Kartanonpuisto puulajistoineen oli monipuolinen nähtävyys (kuva alla).

ONNELLINEN MAA, ONNETON ALKU

”Isät, veljet verellään vihki sinut viiriksi vapaan maan..”. Olen viitisentoista kertaa järjestänyt koko Espoon sosiaalidemokraattien itsenäisyyspäivän juhlan. Tämä juhlamme on jo ehtinyt kolmenkymmenen vuoden ikään. Se on ainoa vastaava itsenäisyysjuhla koko Espoonlahdessa, kummallista sinänsä.

Juhla alkaa perinteisesti Suomenlipun sisään tulolla. Lippu tuodaan esiintymislavalle. Yleisö ja kuoro tervehtivät sitä laulamalla Yrjö Kilpisen Lippulaulun.

Kerran pysähdyin juontajana miettimään V.A. Koskenniemen sanoitusta vuodelta 1928. Veristä ja mahtipontista! Tajusin sanojen tarkoittavan raskasta sisällissotaamme. Ajallisesti muu ei olekaan mahdollista. Varttunutta yleisöämme vilkaistessani olin kuitenkin varma, että meille kaikille sanat tarkoittivat silti talvisotaamme ja ihmeellistä pelastumistamme jatkosodan loppumetreillä.

Näinä aikoina satavuotisjuhlia on moniakkin.

... jatkuu

Historiaamme emme voi unohtaa, vaan oppia siitä. Siksi sisällissodan korostettu muistaminen on paikallaan. Naapurimme virolaiset ovat mainioita väärentämään omaa menneisyyttään. Heillähän on myös tulossa omat satavuotisjuhlansa omin ehdoin. Emme sorru samaan, vaikka Suomi saikin valtiopäivänsä ja autonomian jo vuonna 1809.

Tervehdin silti itseään sanaa ”sisällissota”. Vihdoinkin tuota kauheaa ajanjaksoa kutsutaan lehdistössä ja ammattikirjallisuudessa sen oikealla nimellä. Pitkään käytetyt nimitykset ”luokkasota” tai ”vapausota” ovat olleet tietoisien harhaisia. Mitähän luokkaa vastaan nuorena valtiossa kapinoitiin tai mistä haluttiin vapautua. Maa oli jo tuolloin todellisuudessa nk. oikeusvaltio. Säätylaitos oli purettu säällisessä järjestyksessä eikä varsinaista pahaa luokkajakoa muutoinkaan ollut. Suomessa oli toki venäläissotilaita kymmenisen tuhatta. Mutta heistä ”vapautumiseen” ei sisällissotaa olisi tarvittu. Sisällissota syttyikin usein haluamatta. Pahimpia agitaattoreita lukuun ottamatta sitä ei Suomessa olisi kukaan halunnut, ja silti se vain syntyi. Sisällissota on kansakunnan kohtaloista hirvittävin.

Suomen sisällissodan tilinpäätös on surullinen. Sodassa kuoli yli 30 000 ihmistä. Kuolleet voidaan jakaa kolmeen ryhmään: kolmannes kuoli taisteluissa, kolmannes teloitettiin ja kolmannes menehtyi tauteihin ja nälkään vankileireillä. Aineelliset vahingot olivat tuntuvat ja erityisesti inhimilliset vahingot kauheat: vammautuminen, virinneiden sairauksien aiheuttamat kärsimykset ja nälkiintyminen.

Sodan käsittämättömälle tuhoisuudelle voidaan etsiä selityksiä. Sotajoukot olivat huonosti aseistettuja. Joukkojen johto oli kehnoa, usein vailla minikäänlaista sotilaskoulutusta. Rintamalinjat olivat täysin summittaisia eikä viestitys toiminut. Venäläissotilailta ja punaisissa oli myös Venäjän syksyisen vallankumouksen synnyttämää hurmaa. Tämä kaikki selittää osittain taisteluiden käsittämättömän julmuuden ja tarpeettoman väkivallan. Kun nämä asiat summataan, oli kaaos valmis.

Arvaamaton oli myös sodan kulku. Taistelut käytiin suurelta osin Tampereen seudulla, Hämeessä ja Varsinais-Suomessa. Loppuselvittelyt olivat pääkaupungissa. Pienempiä kahakoita oli runsaasti ympäri maata. Ne syntyivät usein arvaamattomasti ja valmistautumista vailla, tuhoisia silti. Niitä oli myös Sortavalan ympäristössä. Tästä asiasta onkin lehdessämme erillinen juttunsa.

Uudella vuosituhannella näyttää siltä, että kauheet haluttiinkin unohtaa nopeasti. Tämä olisi kai nykyisin jonkinlaista ryhmäterapiaa.

Katkeruutta, kostonhalua ja kestäväää kaunaa sisällissota varmuudella jätti. Silti siitä päästiin yli.

Pian sisällissodan jälkeen säädettiin monia tärkeitä lakeja, jotka tasoittivat tietä yhteiskuntasovulle. On myös muistettava valtionjohtomme viisautta rauhan säilyttämiseksi. Myös valkoisten ylipäällikkö C.G.E. Mannerheim ymmärsi rauhan rakennuksen merkityksen.

Pieni esimerkki asemamme häilyvyydestä oli tuo kummallinen kuningaskuvio, Hessenin prinssi Friedrich Karl oli jo kruunajaisia vaille valmis ”Suomen kuningas”, kun ensimmäisen maailmansodan loppu suisti pikavauhtia vallastaan Saksan keisarin Wilhelmin hoveineen. Lankomies tajusi hetkensä menneen ja luopui ”Suomen kuninkuudesta”. Tätä ei kannata surra, kuin ei liioin myöskään Lapuan liikkeen muilutuksia tai Mäntsälän kapinoita 30-luvun alussa. Ne olivat aikansa heijastuksia, joihin jo osattiin varautua.

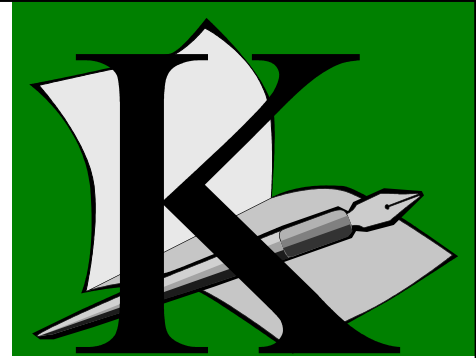
Talvisota yhtenäisenä kansana ja joukkojemme uskomaton taistelumoraali umpeuttivat haavat lopullisesti. Vielä oli edessä todellinen vaaranpaikka. Venäläisten läpimurto oli vain ajankysymys, kunnes taas ulkomaailma pelasti meidät. Neuvostoliitto tarvitsi joukkonsa nopeasti Berliinin valloittukseen. Suomalaisten kiiwas puolustus sekä saksalaisen ilmavoimaosaston korvaamaton apu toivat meille aselevon. Itsenäisen Suomen miehet ja naiset pääsivät rauhantoihin, ja se työ on todella kannattanut.

Sisällissota on asia, jota ei pitänyt olla, mutta se oli! Yhteinen vihollinen sopii kansamme luonteelle paremmin kuin toistemme tai naapuriemme silmittömän tappaminen. Siksi voimme nyt viisaina vapaassa maassa laulaa yhdessä:
”... ilomiellä sun jäljessä käymme teit isäin astumaan” !

Kannen kuvassa (vas.): Kaisa Kankaanpää, Sirkka Suonpää, Olli Simpura, Kirsti Simpura, Christer Grönqvist, Simo Voutilainen, Mari Krapa, Jussi Simpura, Sinikka Grönqvist, Eeva Leppikoski, Kristiina Voutilainen, Oiva Mäki-Maunus, Eeva-Maija Mäki-Maunus, Juhani Voutilainen.

Kohokohtia 22 2017

<u>Sisällysluettelo</u>	<u>sivu</u>
Kansi ja Pääkirjoitus	1-2
Sisällysluettelo /Lehden toimitus	3
Puheenjohtajan palsta	4
Kohoskahvit Kuortaneella ja Lapualla	5
Kohoskahvit Kärkölässä	6
Harvinainen 210-vuotiskuva	7-8
Autovitsejä	8
Karjalaiset kesäjuhlat Jyväskylässä	9
Kohoskahvit Tampereella	10
Kansallisteatterin näytös ja varsinainen sukukokous Arthuriassa	11
Sukuseuran tapahtumat v. 2018	12-13
Unohtumaton päivä Haifa-kodissa	14-15
Uusia sukulaisia: Pekka Lievo	15 —

<i>PEKKA</i> : Pilakuva	16
Kohokkaita ja lässähdyksiä	17
Vanhat valokuvat kertovat	18
Vuosi 1918, Sortavala ja Kohoset	19-20
Maailmanperintökohteet Suomessa	21
Jäsenistön kuulumisia	22
Kaija Kangasmaa presidenttiparin vieraana Laihialla	23
Orvokki Ijäksen muistolle	24-25
Kohosten Kohokohtia ja kuulumisia jäsenistöltä	26
Korkean iän Kohoset	27
Takakansi	28

KOHOKOHTIA

**Kohosen Sukuseura ry:n
Sukulehti (Per. 1992)**

**VASTAAVA TOIMITTAJA:
Pekka Simpura, puh. 050-598 3212**

**KUVITUS:
Unto Kohonen ja Pekka Simpura**

**TOIMITUSSIIHTEERI/TAITTO:
Pirjo Lehtinen, puh. 040-561 2730**

sähköposti:
aune.lehtinen@kolumbus.fi
internet:
www.kohosensukuseura.fi

**TOIMITUSKUNTA:
Sukuseuran hallituksen jäsenet**

**Otamme mieluusti vastaan jäsenistön lähettämää materiaalia. Erityisesti
toivomme pikku-uutisia Kohosten Kohokohtia -palstallemme.**

SUKUSEURA SUKUPOLVIEN PROJEKTINA

Kohosen sukuseura ry. täyttää 30 vuotta vuonna 2018. Kolmekymmentä vuotta on usein sukupolven mitta. Kohosen sukuseura oli ennen sotia syntyneen sukupolven hanke, joka sai alkunsa sukuseuramme kunniajäseneksi myöhemmin kutsutun Niilo Kohosen 60-vuotispäivillä Helsingin Laajasalossa maaliskuussa 1988. Perustamisesta sovittiin pienellä kirjelmällä, jonka allekirjoittajat ilmaisivat halunsa ryhtyä sukuseuran rakentamiseen. Keskeisenä henkilönä oli Aune Simpura (o.s. Kohonen), joka oli jo vuosikymmeniä kerännyt tietoa suvusta. Hänestä tuli seuran ensimmäinen kunniajäsen.

Niistä yli 30 henkilöstä, jotka allekirjoittivat sukuseuran perustamiskirjelmän, on vielä toistakymmentä elossa. Allekirjoittajissa oli myös silloisia nuoria aikuisia, joista nyt on tullut kuusissakymmenissä olevia eläkeläisiä. Sotia ennen syntyneistä allekirjoittajista on muutamia edelleen mukana sukuseuran piirissä: kunniajäsenemme Kaija Kangasmaa ja Niilo Kohonen, Niilon vaimo Marja-Liisa, Kaijan ja Niilon serkku Rauni Riihihuhta ja puolisonsa Olli, Kaijan edesmenneen sisaren Ailin puoliso Kaleva Mattila. Meitä on siunattu pitkäikäisellä ja pitkään aktiivisena pysyvällä jäsenistöllä, kuten olemme nähneet myös vuonna 2017 Kohoskahvien osallistujajoukossa.

Nyt 30-vuotisjuhlavuotena sukuseuraa pyörittävät pääosin 60-70 –vuotiaat aktivistit. Olenkin joskus sanonut, että 60 vuoden ikä on paras sukuseurakä: silloin alkavat useimmilla työelämän paineet helpottaa tai ainakin paineiden loppu häämöttää, mutta toimintatarmoa ja ideoita on edelleen. Kalenteriin syntyy tilaa, josta pienen murun voi lohkaista vaikkapa sukuseuralle. Hyvin tiedämme, että aktiivisilla ihmisillä on paljon muutakin mielessä, kuten kuorolaulua, kuvataiteilua, matkailua, hirtvijahateja, jumppaa ja vaelluksia, kielikursseja ja käsitöitä. Sukuseura on parhaimmillaankin aika vaatimaton kilpailija aktivistien ajankäytössä.

Siitä huolimatta rohkaisen erityisesti 60 ikävuoden taitteessa olevia miettimään, mitä voisivat tehdä isoina esimerkiksi sukuseurassa.

Meidän sukuseurassamme on kokonaisen sukupolven mittaisen työn tehnyt sihteerimme ja taloudenhoitajamme Pirjo Lehtinen, joka on hoitanut tehtävää koko sukuseuran olemassaolon ajan. Jo pitkään on ollut huolenaiheena seuraajan löytäminen Pirjolle, ja seuraajakysymys tulee vuosi vuodelta ajankohtaisemmaksi. Mutta muutenkin on ryhdyttävä taas katsomaan sukupolvenvaihdoksen mahdollisuuksia, kun nyt päävastuussa oleva ”suurten ikäluokkien sukupolvi” väistämättä alkaa tehdä tilaa nuoremmille. Kaikki sukuseuran piirissä olevat 1960-luvulla syntyneet: harkitkaa vakavasti, olisiko teillä panosta lähivuosina myös sukuseuralle.

Olemme siis nähneet sukuseurassamme jo kahden sukupolven harrastuneisuutta: sotia edeltäneen polven ja sodanjälkeisten, 1950-luvulle ulottuvien suurten ikäluokkien. Toivomme, että kolmaskin sukupolvi, siis nuo 1960- ja 1970-luvuilla syntyneet, voisivat nähdä sukuseuran kaltaisessa toimintaympäristössä uudistamisen ja uudistumisen mahdollisuuksia.

Kohoskahvit Lapualla ja Kuortaneelle

Kokoonnuimme 20.5.2017 puolen päivän aikaan Lapuan entisen patruunatehtaan alueella sijaitsevaan Kulttuurikeskus Vanhaan Paukuun (www.vanhapauku.fi). Osa porukasta kävi ruokailemassa ennen tutustumiskierrosta Elma-pitseriassa, jonne lapualainen Sulo Saikkonen opasti ruokailijoita.

Tutustumiskierros Vanhassa Paukussa alkoi klo 13 oppaamme Hilikka Koivusalon johdolla. Useimmat muistavat patruunatehtaan traagisen räjähdysnettomuuden 1976. Patruunatehtaan siirrettyä kauemmaksi Lapuan keskustasta, Lapuan kaupunki perusti vanhalle tehtaalle kulttuurikeskuksen. Museo ja kulttuurikeskus olivat mielenkiintoisia kohteita.

Tutustumiskierros päättyi kulttuurikeskuksen tehtaan kappeliin, jossa lauloimme Suvivirren ja oppaamme otti meistä ryhmäkuvan.

Lapualta siirryimme Kuortaneelle Rantakulmaan Kuortaneenjärven rannalle Eeva-Maijan ja Oivan kotiin. Meitä oli yhteensä 14. Jussi avasi kahvit puheenjohtajan tervehdyksellä. Kahvitilaisuus sattui Jussin syntymäpäiväksi. Kahvipöydästä löytyi monenlaista tarjottavaa, mm. eteläpohjalaista leipäjuustoa ja karjalaisia pyöröjä. Kahvin lomassa iloinen rupattelu täytti tuvan. Illansuussa osa kahvitteijoista palasi koteihinsa ja pitkämatkaisimmat jäivät yöpymään Kuortaneelle Haapaniemen hiippakuntakartanoon ja osa Rantakulmaan. Sunnuntaiaamuna espoolaiset lähtivät kohti Etelä-Suomea.

Sunnuntaina 21.5. oli Kaatuneitten muistopäivä. Riitta ja Jari Kohonen sekä Eeva-Maija ja Oiva olivat katsomassa seppeleenlaskua talvi- ja jatkosodan sekä vapaussodan sankaripatsaila.

Sen jälkeen tutustuimme Klemetti-museoon, Heikki ja Armi Klemetin kesäkotiin.

Olimme tyytyväisiä kauniiseen kevätsäähän ja sukulaistapaamiseemme.

Ryhmäkuvassa vas.: Jussi Simpura, Riitta Kohonen, Irja Saikkonen, Sulo Saikkonen, Kirsti Simpura, Kaija Kangasmaa, Jari Kohonen, Unto Nyystilä, Olli ja Rauni Riihihuhta, Eeva-Maija ja Oiva Mäki-Maunus ja Tuija Laitala.

Vanhan latauskoneen äärellä Olli ja Rauni Riihihuhta sekä opas Hilikka Koivusalo.

Kuortaneella kahvipöydän ääressä vas.: Irja Saikkonen, Kaija Kangasmaa, Rauni Riihihuhta, Tuija Laitala, Eeva-Maija Mäki-Maunus, Riitta Kohonen ja Unto Nyystilä.

Pekka Simpura

MAAILMANMATKAAJA KÄRKÖLÄSSÄ. KUMPI OLI LÄHEISEMPI, MAAILMA VAI KÄRKÖLÄ ?

Saimme taas nauttia Martti ja Seija Kohosen vieraanvaraisuudesta, kun viime vuoden kesäkuun 10. päivänä suuntasimme pienenä joukkona kohoskahveille kohti Kärkölää.

Sukulaisia oli paikalla yhteensä 10 henkeä: Martti Kohonen, Seija Kohonen, Jari Kohonen, Kati Kohonen, Jyri Kohonen, Kari Kohonen, Tarja Kohonen, Jussi , Kirsti ja Pekka Simpura.

Perillä odotti lounas karuudessaan kauniissa Lotta-Svärd-talossa. Kahvittelun jälkeen oli sovitettu käynti Kärkölän nähtävyydessä, **Huovilan englantilaisessa puistossa**. Oppaanamme oli Martin ja Seijan poika Jari Kohonen. Jari johdatti meidät myös Kärkölän kirkkomaalle Martin isoisän “viidennen Pekan” haudalle (kuva alla). Perille ajoimme Martin museoauton vakaassa kyydissä (autosta kuva viereisellä sivulla). Puistossa meitä odotti eloisa Huovilan oma opas. Hän korosti, etteivät paikalle tuodut museorakennukset kuuluneet kartanoon. Mielenkiintoinen aktiivisuuden osoitus sinänsä.

Huovilan englantilainen puutarha ja sen perustaja insinööri Carl Collin ja hänen värikäs elämänsä siivittivät matkaamme. Suvun haltuun oli kertynyt aktiivisesti hankittuna mittava maaomaisuus. Niinpä “insinöörillä” oli varaa kokeilla tiluksillaan uutuuksia. Hänellä oli mm. Kärkölän ensimmäinen traktori, tosin höyryllä käyvä. Myös karjanhoidossa oltiin edistyksellisiä, oma meijerikin perustettiin. Collin oli haaveillut uudesta päärakennuksesta, ja sitä varten oli jo tehty mahtava kivijalka. Vain rakennus jäi puuttumaan. Kivijalka on ikuinen muisto epäonnesta.

Puutarha oli Collinin silmäterä. Se on vieläkin voimissaan. Pientä lampea kiertää kävelytie, jonka reunalla erityyppisten kukkien isot istutusryhmät ovat. Vanhojen kukkien perustuoksut tuntuvat. Kirjoittaja ihmetteli ympäröivän puuston rehevyyttä. Pienestä harvennuksesta kukatkin varmaan tykkäisivät! Tietysti jatkuva sade vaikutti tunnelmaamme.

Insinööri oli maailmanmatkaja. Hän teki neljä pitkää matkaa ympäri maapalloa, osan toki lyhyempinä. Intian valtameri saaristoineen, Etu-Aasia ja Afrikka tulivat tutuiksi ja tutkituiksi. Matkat kestivät vuosia. Hän vietti myös vanhemmiten aikaa erityisesti Nizzassa. Maakaupoillaan insinööri rahoitti matkansa, mutta samanaikaisesti mahtavat tilukset vähenivät ja tilanhoito takkuili.

Ystävilleen hän tunnusti olevansa erakko luonteeltaan, jolle maailmalla olo soi rauhaisan mielen. Carl Collinia saattoi pitää myös naistenmiehenä. Huovilassa nähtiin silloin tällöin aika eksoottisia seuralaisia. Kartanossa vieraili myös tuon ajan merkkimiehiä mm. Akseli Gallen-Kallela, Aminoffien ja Mannerheimin sukua.

Insinöörin raha-asiat alkoivat mennä huonoon suuntaan. Ennen hänen kuolemaansa tuhansien hehtaarien omaisuudet olivat menneet, ja lopullisessa kaupanteossa hänelle jäi vain pysyvä asumisoikeus Huovilassa, eräänlainen syytinki.

Carl Collin kuoli marraskuussa vuonna 1941. Liljat eivät puistossa kukkineet.

Hautakivi: Pekka Kohonen 22.4.1882-10.5.1966

Kukkia Huovilan puistossa

HARVINAINEN 210-VUOTISJUHLAKUVA

Kohoskahveilla kesäkuussa 2017 Kärkölen Huovilassa kävi ilmi, että oli mahdollisuus ottaa tilaisuudessa harvinaislaatuinen 210-vuotisjuhlakuva. Kärkölen Kohosten ydin, **Martti ja Seija Kohonen**, olivat kumpikin täyttäneet 70 vuotta vuoden 2017 aikana. Kolmas 70-vuotismerkkivuoden viettäjä oli Martin autoharrastuksessaan hankkima Packard vuosimallia 1947. Kaikki kolme saatiin mukaan ohessa julkaistavaan potrettiin.

Pari onnekasta paikalla ollutta vierasta sai myös nauttia Packardin kyydistä siirryttäessä ruokapainasta Huovilaan. Oli kuulemma todella laadukasta menoa!

Lisätietoa Packardista on oheisessa erillisessä jutussa, jonka lähetti Martin ja Seijan poika Jyri Kohonen. Ja merkkivuosisiparista Martista ja Seijasta on erinomainen juttu vuonna 2016 ilmestyneessä Kesä-Kärkölä 2016 –lehdessä, sivulla 9, otsikolla ”Jämpti pariskunta Koskisella”. Suosittelemme (googlaa Kesä-Kärkölä 2016)!

Lopuksi voi vielä todeta, että numeroilla on taikavoimaa, ja osa siitä tiivistyy lukuun 210. Se on nimittäin viiden ensimmäisen alkuluvun tulo: $1 \times 2 \times 3 \times 5 \times 7!$ Tämä varmaan lupaa merkkivuoden sankareille pitkää ikää ja terveyttä!

Martin poika Jyri Kohonen kertoo lisätietoja autosta:

**Packard-tietoutta vasta-alkajille eli kuten Ameriikan-Joe sen sanoisi:
”Packard for dummies”**

Lyhyt historia

Packard oli Yhdysvaltalainen loistoautomerkki, jota valmistettiin vuosina 1899-1958. Packard kilpaili markkinoista sellaisten merkkien kuten Cadillac ja Lincoln kanssa. Packard osti Studebakerin vuonna 1953 ja viimeiset kaksi vuotta (1957-58) Packardin mallit olivat vain eri koristeosilla varustettuja Studebakereita. Kaikkiaan Packardeja valmistui noin 1,6 miljoonaa kappaletta. Toisen maailmansodan aikana henkilöautotuotanto keskeytettiin, ja myös Packard keskittyi sotaponnisteluihin valmistamalla muun muassa lentokone- ja venemoottoreita.

Martti Kohosen Packard

Auto on mallia Packard Clipper Six Touring Sedan joka tarkoittaa siis nelioivista mallia joka on varustettu kuutosmoottorilla. Auton moottori on suora 245 kuutiotuumanen (n.4 litraa) kuutosmoottori sivuventtiileillä varustettuna. Moottori tuottaa yksikurkkuisella kaasuttimella 105 hevosvoimaa, jotka välitetään kolmivaihteisen vaihteiston kautta takapyörille. Tätä kyseistä mallia valmistettiin 14949 kappaletta vuonna 1947. Packardin vuoden 1947 kokonaistuotanto oli myös kaksioiviset ja kahdeksansylinteriset mallit mukaan luettuna 51086 kappaletta. Mallia valmistettiin vuosina 1941-42 ja 1946-47, joten tämä edustaa mallin viimeistä vuotta. Auto on tullut Suomeen hääautoksi joskus 1990-luvulla ja ollut sen jälkeen muutamalla omistajalla ennen sen siirtymistä Kärkölään. Auto haettiin pari vuotta sitten Seinäjoelta. Auton edellinen omistaja oli museorekisteröinyt auton.

Katso kuva viereisellä sivulla!

Autovitsejä !

Vaimo tulee kotiin ja antaa autonavaimet miehelle kertoen:

-Minulla on sekä hyviä että huonoja uutisia. Kummat kerron ensin?

-No, vaikkapa ne hyvät.

-Auton turvavyö toimii!

* * * * *

Pikkupoika oli isänsä kanssa autoajelulla.

Kun he palasivat kotiin, äiti kysyi lapselta:

- No ketä näitte matkalla?

- Kolme kusipäätä ja viisi idioottia

* * * * *

Pikkupoika kysyi äidiltään:

-Äiti, mitä tapahtuu autoille, kun ne tulevat vanhoiksi ja menevät rikki?

-Silloin autokaupan setä myy ne meidän isille, huokaisi äiti

* * * * *

Rouvalta sammui auto valoristeykseen. Valot vaihtuivat, mutta auto ei suostunut käynnistymään, vaikka nainen kuinka yritti. Vähän ajan kuluttua nousi hänen perässään olevasta autosta mies, joka asteli auton viereen ja kysyi rouvalta tämän veivatessa ikkunaa auki:

-Onkohan nyt niin, ettei mikään valojen väreistä miellytä rouvaa?

* * * * *

-Miksi olet maalannut auton toisen puolen keltaiseksi ja toisen siniseksi?

-Ajattele miten todistajien lausunnot menevät ristiin!

PL

... *Jatkuu ed.sivulta:*

Packard Clipper Six Touring Sedan

KARJALAISET KESÄJUHLAT JYVÄSKYLÄSSÄ 17.6.2017

Karjalan liitto järjestää vuotuiset Karjalaiset kesäjuhlat yleensä kesäkuun toisessa viikonvaihteessa. Kesäkuussa 2017 juhlapaikkana oli Jyväskylä, jonka ympäristöön juuri Sortavalan ja Sortavalan maalaiskunnan väestön pääosa evakuoitiin sodan jälkeen. Sortavalalais-syntyisiä on seudulla tuhansittain, ja myös Kohosen suvun ja sukuseuran jäsenistöä on runsaasti Jyväskylässä. Viitisentoista sukuseuralaista oli mukana kahvi- ja juhlatapahtumassa. Edellisenä vuotena, vuonna 2016, meillä oli ollut Jyväskylässä hieman suurempi osanotto Jari ja Riitta Kohosen järjestämässä tilaisuudessa Majakosken Juhlatalossa Ruokkeella.

Kohosen sukuseuran osallistuminen Karjalaisille kesäjuhille alkoi lauantaina yhteisellä kokoontumisella juhlapaikan paviljonkiin ja tutustumisella sinne järjestettyyn laajaan näyttelyyn ja tapahtumiin. Tämän kertaisena erityisteemana näyttelyissä olivat kansallispuvut.

Varsinaiset Kohoskahvit nautittiin sitten sunnuntaina aamupäivällä ennen osallistumista kesäjuhlien kulkueeseen. Paikkana oli Wilhelmiina Konditoria keskellä kaupunkia. Silläkin uhalla, että tämä teksti menisi mainonnan puolelle, uskallamme suositella paikkaa. Sieltä saa myös aivan oikeaoppisia karjalanpiirakoita, ehkäpä jonkun sortavalalaistaustaisen paistajan valmistamina.

Noin kilometrin marssi sunnuntaina puoliltpäivin Jyväskylän torilta juhlapaikalle tapahtui raikkaassa alle 10 asteen lämpötilassa ja alkukesän vilvoittavassa pikkusateessa. Sää ja varsinkin odottelemisen marssiin valmistautuessa kysyivät luonnetta. Kansallispuvujen loisto jouduttiin peittämään muovisadetakeilla, joissa niissäkin kyllä löytyi värikkyyttä.

Itse juhlapaikalla oli kotoisa tunnelma vaikka tilat olivat suuret ja avarat ja väkeä paljon. Lämpimät sisätilat ovatkin Suomen kesätapahtumille ehdoton valttikortti!

* * *

Kuvassa vas.: Jari Kohonen, Jussi Simpura, Sulo Saikkonen, Irja Saikkonen, Oiva ja Eeva-Maija Mäki-Maunus, Kirsti Simpura, Riitta Kohonen, Ritva-Liisa Tanhuanpää, Kristiina ja Juhani Voutilainen.

Värikkäitä kansallispuvukujia!

Kantajina Eeva-Maija ja Ritva-Liisa. Mukana myös Oiva ja Kristiina.

Sateisessa säässä juhlakulkueessa Kohosen Sukuseuran kylttiä kantaa Jussi Simpura seuraamaan Riitta Kohonen, Kirsti Simpura, Kristiina Voutilainen ja Ritva-Liisa Tanhuanpää.

Jussi Simpura

KOHOSKAHVIT TAMPEREELLA HATANPÄÄN PUISTOSSA

lauantaina 26.8.2017

Itsenäisyyden juhluvuoden Kohoskahvien valmistelussa oli alun perin ajatuksena järjestää kaikki kahvitilaisuudet jossakin puulajipuistossa. Puistoja oli kuitenkin niin vähän, että kaikilta sukuseuralaisten asumaseuduilta niitä ei löytynytäkään. Kesäkuun alun tilaisuus Kärkölän Huovilan puistossa ja elokuun lopun kahvit Tampereen Hatanpään puistossa toteuttivat kuitenkin alkuperäistä ideaa. Molemmat puistot ovat todella merkittäviä nähtävyyksiä!

Hatanpäällä oli koolla viitisentoista sukuseuralaista. Maisemat, puut ja kukkaistutukset olivat upeita ja sääkin siedettävä, kesälle 2017 tyypillinen: tuulta, viileää, sateen poikasta mutta myös muutama auringon pilkahdus. Tapahtuma aloitettiin opastetulla kiertokäynnillä puistoon ja nautittiin Kohoskahvit puiston kahviossa. Kahvio on Hatanpään kartanon vanhassa saunarakennuksessa. Saimme ihastella vanhoja jättiläiskiukaita, joiden löylyluukutkin olivat metrin läpimittaisia.

Kiertokäynnillä ihmettelimme puulajien runsautta ja vaikka minkä muotoisia ja värisiä koivuja. Oli hienoja lehtimajoja ja mahtavia kukkaistutuksia sekä rantaa, puroja ja siltoja. Puisto on suuri, ja kauniilla säällä siellä saa helposti kulumaan tuntejakin. Se näytti olevan myös suosittu hääparien kuvauspaikka, ja nytkin oli pari kuvausta käynnissä. Vähän sääliksi kävi kuvattavia juhlahepeneissään vilpoisessa tuulessa.

Kiertokäynti paljasti myös, että paikalla olleiden sukuseuralaisten joukossa oli melkoista puutarhatietoutta esimerkiksi visakoivujen kasvatuksesta. Jos siinä onnistuu, voi puusta saada myynnissä hyvän kilohinnan! Monet erikoispuut ovat myös kauniita koristepuina.

Loppukesän päänähtävyys ja kiertokäynnin päätepiste Hatanpäällä on ruusutarha, joka vielä elokuun lopulla oli melkoisessa loistossa. Alkukesästä taas on kukkaloistoa ja syksyllä monenlaisten lehtipuiden syysvärejä. Kartanoalueella, aivan ruusutarhan vieressä, on myös vanha Hatanpään kartanon komea päärakennus. Se ei ole yleisölle avoinna, vaan on koulutustapahtumia järjestävän yrityksen käytössä.

Kuvat: Simo Voutilainen

Kuvassa vas.: Sirkka Suonpää, Kirsti Simpura, Kaisa Kankaanpää, Oiva Mäki-Maunus, Kristiina ja Juhani Voutilainen, Sinikka Grönqvist, opas, Christer Grönqvist, Eeva Leppikoski ja Jussi Simpura.

Hatanpään kartanon vanha historiakin on mielenkiintoinen Tampereen ja koko maan historian kannalta. Historiaan kuuluu esimerkiksi 1700-luvun yritys kasvattaa mulperipuuta ja silkintuotannon mahdollistavia mulperiperhosia kasvihuoneissa. Tämä rohkea yritys kuivui ilmeisesti kokoon. Kartanon 1800-luvun lopulla ja 1900-luvun alussa omistaneen Idmanin suvun nimeen taas liittyi yksi Suomen historian suurimmista kavallusjutuista (1912). Se ajoi monet kavaltajan takaajina toimineet Tampereen liike miehet vaikeuksiin, jopa itsemurhiin, ja horjutti maan mahtavimpia pankkejakin. Monta muutakin historian käännettä on Hatanpää nähty. Kaiken kaikkiaan Hatanpää on nyt kolmenkymmenen vuoden kehitys- ja rakentamisvaiheen jälkeen ympäri vuoden houkutteleva kokonaisuus. Kelpasi siellä Kohoskahvit juoda!

KANSALLISTEATTERIN ESITYS VARSINAINEN SUKUKOKOUS RAVINTOLA ARTHURISSA

Suomen itsenäisyyden 100-vuotisjuhlavuoden päätapahtumana sukuseura osallistui lauantaina **14.10.2017** teatterinäytäntöön ”**Juurihoito**” Kansallisteatterissa. Näytelmä sopi hyvin meille, koska siinä päähenkilöt etsivät omia sukujuuriaan eri puolilta maailmaa. Näytelmä oli hauska ja piti mielenkiinnon yllä loppuun asti. Tapahtumaan osallistui kolmisenkymmentä sukuseuralaista.

Esityksen jälkeen kokoonnuimme varsinaiseen sukukokoukseen ravintola Arthuriin Vuorikadulle, siirtymä oli lyhyt ja onnistui hyvin jalkaisin pienestä tiikusateesta huolimatta.

Aloitimme ensin todella maittavalla ruokailulla, minä jälkeen hoidimme viralliset kokousasiat pois alta. **Sukuseuran hallituksessa** erovuorossa olivat Marja Hautanen, Pirjo Lehtinen ja Lippo Lempinen. Marja ja Pirjo jatkavat edelleen, sen sijaan Lippo jäi pois. Hänen tilalleen valittiin **Mikko Summa**. Ilahduttavaa, että toimintaan saatiin mukaan nuorempaa polvea! Edellisten lisäksi hallituksessa ovat Ari Kohonen, Esko Kohonen, Martti Kohonen, Jussi Simpura ja Pekka Simpura.

Pitkäaikaiset toiminnantarkastajat, **Kirsti ja Antti Hepojoki** antoivat myös tilaa nuoremmille! Kokousväki kiitti Kirstiä ja Anttia pitkästä työrupeamasta. Heidän tilalleen valittiin **Tapio ja Jaana Kohonen**.

Sukuseuran jäsenmäärä on tällä hetkellä 149 henkeä. Tästä joukosta uskoi löytyvän lisää aktiivisia osallistujia! Vrt. Puheenjohtajan palsta sivulla 4.

Keskustelimme myös vuoden 2018 ohjelmasta. Sukuseura täyttää silloin 30 vuotta. Osallistujilta saatiin hyviä ehdotuksia. Niitä käsiteltiin seuraavassa hallituksen kokouksessa marraskuun lopulla. Tulokset näkyvät seuraavilla sivuilla 12 ja 13.

Ravintolassa meitä oli viihdyttämässä monipuolinen muusikko **Heikki Kylkisalo** (kuva alla), hän soitti ohjelman lomassa säkkipilliä, huilua ja kitaraa. Tilaisuuden alussa hän säesti kitaralla ”Karjalan kunnailta” yhteislaulun, mikä antoi hyvän latauksen kokoukselle. Kuulimme myös irlantilaista musiikkia. Heikki kuuluu sukuun, hän on **Kalevi Kulmavuoren** tyttären poika.

Yhteenvetona voidaan todeta, että tämä Suomen itsenäisyyden 100-vuotisjuhlavuosi oli sukuseuran toiminnan kannalta erittäin aktiivinen. Järjestimme viisi tapahtumaa eripuolilla Suomea ja saimme väkeä mukaan useilta eri alueilta.

Kuvassa Tarja ja Aulis Kohonen ja Jussi Simpura, taustalla Lippo Lempinen.

Takapöytä: Marja Hautanen, Rauni Riihihuhta, Pirjo ja Pertti Tuomola, Seija ja Pekka Simpura, Kaisa Kohonen, Lippo Lempinen. Etupöydässä: Petri Jaatinen, Sirkku Ryhänen, Tarja ja Aulis Kohonen.

Kuvassa Susanna ja Mikko Summa.

Pirjo Lehtinen

Perheen yhteinen retkipäivä lauantaina 14.7.2018 Ähtärin eläinpuistoon ja Tuurin kyläkauppaan

Tervetuloa mukaan sukuseuran järjestämään perheen yhteiseen retkipäivään! Kohteina meillä on Ähtärin eläinpuisto sekä maankuulu Tuurin kyläkauppa Alavudella. Paikkojen välinen etäisyys on n. 28 km/vajaa puoli tuntia autolla. Ajankohtaa harkittaessa otettiin huomioon pitkätköt ajomatkat ja lisähoukuttimet:

- Ähtärissä on nähtävänä Pandakarhut sekä
- Tuurin kyläkaupalla kesällä myös **Miljoona-tivoli**, joka on ilmainen kaikille alle 13-vuotiaille lapsille

Kokoonnumme la 14.7.2018 klo 12 ravintola Mesikämmenen edessä, missä odottaa sukuseuran edustaja kyltillä varustettuna. Ravintola on aivan eläintarhan vieressä tien toisella puolen. Siellä nautimme ensin sukuseuran tarjoamat ravitsevat tulokahvit ja siirrymme sitten panda-aitaukseen (klo 13-14). Ähtärin pääsymaksut ovat kunkin omalla kustannuksella, **sukuseura tekee pääsylippuvaraukset etukäteen kaikille osallistujille**.

Ryhmätarjoushinnat ovat € 32 aikuiset/ € 18 lapset, nämä ovat yhteislippujen hinnat sisältäen sekä Pandat että muun eläintarhan.

Noin klo 15 jatkamme Tuurin kyläkaupalle, missä on paljon ohjelmaa sekä aikuisille että lapsille. Mikäli et tule omalla autolla, tälle välietapille varmaankin järjestyy kuljetus, kun otat yhteyttä etukäteen yhteyshenkilöön!

Tuurin kyläkauppa (Veljekset Keskinen Oy) sijaitsee Etelä-Pohjanmaalla, Alavuden kaupungin Tuurissa. Reilun 500 asukkaan kylässä sijaitsevalta kyläkaupan alueelta löytyy tavara- ja ruoka-kauppojen lisäksi hotelli- ja ravintolapalveluita ja karavaanialue.

Kyläkauppa on Suomen suurin tavaratalo. Se on kasvanut vuosien varrella huimasti sekä kooltaan että valikoimaltaan. Kyläkauppaa ja sen ympärille kasvanutta lähes sadan yrityksen kauppakylää ja sen ainutlaatuisia ja välietöntä tunnelmaa on mahdotonta kuvata sanoin, se pitää kokea!

Yritys järjestää alueella tai sen läheisyydessä paljon erilaisia tapahtumia.

Nykyisin kyläkaupan suurin tapahtuma tunnetaan nimellä **Miljoona Tivoli**, joka toteutetaan kyläkaupan alueella kesäisin Tivoli Sariolan toimesta. Miljoona Tivolissa alle 13-vuotiaat pääsevät laitteisiin ilmaiseksi. Tivoli Sariola täyttää 130 vuotta ja juhluvuoden kunniaksi on luvassa kaikenlaista uutta ja jännittävää! Alueella on järjestetty lapsiperheille myös paljon muutakin ohjelmaa: Muumipuisto, Leikki-paikka, Peli- ja Seikkailumaailma ja Lego-pienoismalli.

Ilmoittautuminen 29.6.2018 mennessä: Eeva-Maija Mäki-Maunus, puh. 050-533 3807 tai

Pirjo Lehtinen, p. 040-561 2730. Keräämme keskitetysti osallistujat ryhmävaraukseen.

Eläintarha edellyttää sitovan ryhmävarauksen 2 viikkoa ennen käyntiä.

Molemmissakin paikoissa (Ähtärissä ja Tuurissa) on sekä ruokailu- että majoituspalveluita.

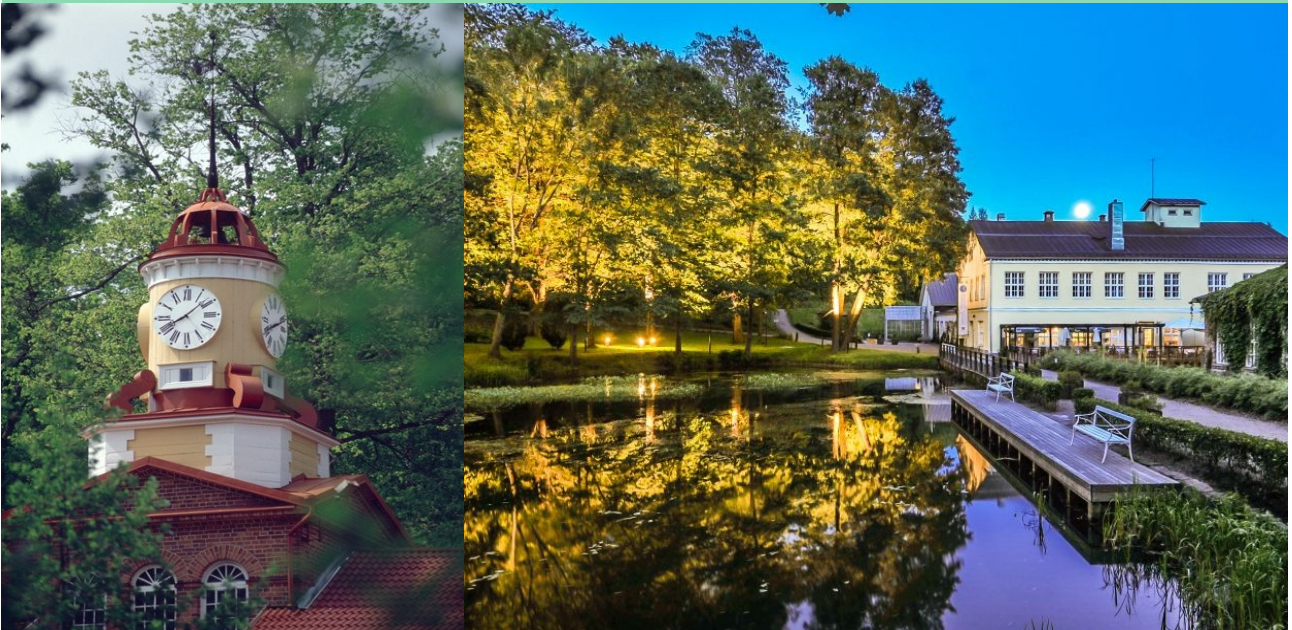
Katso lisää netistä: ahtarizoo.fi ja www.tuuri.fi

Tarkempaa tietoa tästä retkipäivästä laitamme myös sukuseuran kotisivuille nettiin kesäkuun alussa: www.kohosensukuseura.fi.

Pirjo Lehtinen/Lippo Lempinen

Syksyn Kohoskahvit ja 30-vuotisjuhlakokous lauantaina 15.9.2018 Fiskarsissa

Kohosen sukuseuran perustamisen tahdonilmaus tapahtui 19.3.1988 Niilo Kohosen 60-vuotispäivillä. Siellä valittiin työryhmä viemään asiaa eteenpäin. Siihen kuuluivat Niilo Kohonen, Aaro Kohonen, Teuvo Ijäs ja Aune Simpura. Kohosen sukuseuran perustava kokous pidettiin 11.9.1988 Aaro Kohonen Oy:n toimitalossa Espoossa. Siitä on nyt kulunut kolmekymmentä vuotta.

Olemme varanneet sukuseuran 30-vuotisjuhlapaikaksi Fiskarsin. Fiskars sijaitsee Raaseporin kaupungissa, Pohjan alueella, Karjaan länsipuolella vajaa sata kilometriä Helsingistä länteen.

Kotimaan parhaaksi matkakohteeksi valittu *Fiskarsin Ruukki* tarjoaa elämyksiä, kokous- ja juhlatiloja sekä majoitusta ympäri vuoden! Olemme varanneet **ravintola Kuparipajasta** yläkerrassa sijaitsevan 50-paikkaisen kabinetin omaan käyttöömme. Siellä voimme ruokailla, juoda Kohoskahvit ja pitää kokouksen ja viettää aikaa yhdessä seurustellen.

Ravintola Kuparipajassa tiivistyy Fiskarsin Ruukin henki: perinteiset käsityötaidot yhdistettynä moderniin ajatteluun ja designiin. Ruokalistalta löytyy makuja ja värejä vuodenaikat huomioiden. Paljon tietoa ja kuvia löytyy netistä, www.kuparipaja.fi tai www.fiskarsvillage.fi.

Varamme myös opastetun kierroksen Fiskarsin ruukin alueella. Siellä järjestetään erilaisia tapahtumia, siellä on myös paljon palvelutarjontaa. Sieltä löytyy kauppoja, putiikkeja, historiallisia kohteita ja hotellimajoitusta.

Merkitkää päivämäärä - lauantai 15.9.2018 - syksyn kalenteriin! Aloitamme puolenpäivän aikaan, olemme varanneet kokoustilan klo 17 asti. Tulemme lähettämään kaikille jäsenkirjeen elokuun alussa. Siinä kerromme tarkemmin ohjelmasta ja annamme osallistumisohjeet.

Ohjelmaan mahtuu suvun piiristä löytyvää tarjontaa: soittoa, runoja, muita suvun tapahtumia ja esityksiä! Ottakaa yhteyttä!

Lisätietoja tapahtumasta ja paikasta voivat kertoa: Lippo Lempinen, puh. 0400-524042 tai Pirjo Lehtinen puh. 040-5612730.

Karjalaiset Kesäjuhlat

pidetään tänä vuonna 15. - 17.6.2018 Kouvolassa. Sukuseura ei ole tänä vuonna järjestelyissä mukana. Mikäli halukkaita lähtijöitä löytyy, sukuseuran kulkuekyltti voidaan järjestää paikalle!

Helmikuussa 2017 toteutui monivuotinen haaveeni päästä tutustumaan Haifa-kotiin Israelin Haifassa. Olin käynyt sähköpostiviestittelyä ICEJ:n apulaisosastopäällikkö **Yudit Setzin** kanssa ja sopinut vierailupäivän.

Jerusalemien kansainvälinen kristillinen suur-lähetystö, ICEJ, perustettiin 1980. Toiminta on yhteiskristillistä, siinä on mukana 180 maata ja paikallisosastoja on 91 maassa. Avustustyötä tehdään Israelissa kaikkien väestöryhmien keskuudessa, ei ainoastaan juutalaisten.

Israelissa asuu vielä noin 180 000 holokaustin kokenutta vanhusta. Heistä monet ovat köyhiä ja kärsivät erilaisista sairauksista tai he ovat hyvin yksinäisiä. Keväällä 2010 perustettu Haifa- koti tarjoaa kodinomaisen ympäristön 70 vanhukselle. Ajatuksen kerrostalon kunnostamisesta palvelutaloksi Haifaan sai Shimon Sabag, joka johtaa järjestöä Jad Ezer LeHaver (Auttava käsi ystäväille). Hän pyysi ICEJ:n kumppaniksi hankkeeseen. Talon kunnostuksessa oli myös ryhmä saksalaisia ammattilaisia, jotka omalta osaltaan halusivat auttaa parantamaan maansa aiheuttamia haavoja.

Saavuin Haifa-kotiin sovitusti aamukymmeneltä. Taksi jätti minut pienelle, vaatimattomalle kadunpätkälle. Ulko-oven vieressä oli Haifa-kodin kyltti. Sain hyvin ystävällisen vastaanoton. **Yudit** on hollantilainen, joka on jo 30 vuoden ajan tehnyt avustustyötä Jerusalemissa. Hän esitteli taloa, jossa vanhuksille on tarjolla apua terveydenhoidossa sekä kulttuuri- ja virkistystoimintaa. Talossa valmistetaan päivittäin lämmin ateria yli sadalle vanhukselle, jotka asuvat Haifa- kodin läheisyydessä. Haifa- kodin vanhuksista osa asuu palvelutalossa ja osa lähitaloissa.

Tapasin myös **Shimon Sabagin**, joka ”suurella sydämellä” kertoi talosta ja sen toiminnasta. Olimme sopineet, että annan *oman syntymäpäivälahjashakkini* hänelle käytettäväksi toiminnan tukemiseen. Hän liikuttui, kun kuuli, että suomalaiset olivat halunneet lahjoittaa rahaa Haifa-kodille. Sovimme, että raha käytetään talon kunnostukseen.

Kuvassa Ritva-Liisa (oik.) on Yudit Setzin kanssa.

Tässä viereisessä kuvassa Ritva-Liisa on Genian kanssa.

Henkilökohtaisesti koskettavinta koko vierailussa oli tietysti vanhusten kohtaaminen. Yudit jaksoi esitellä minut kaikille tapaamillemme vanhuksille.

Yudit ”valitsi” asukkaan, jonka luona saimme viettää koko iltapäivän. **Genia**, 93v kutsui meidät kotiinsa. Hänellä on pieni keittiö ja huone. Avustaja käy Genian luona monta kertaa päivittäin ja vie hänet myös ruokailuun. Genia kertoi tarinansa. Hän syntyi Puolassa 1923. Sodan alkaessa Genia oli 15-vuotias. Isä vietiin jo alkuvaiheessa keskitysleirille, eikä Genia enää nähnyt häntä. Veli liittyi Puolan maanlaiseen armeijaan ja eli koko sodan ajan metsissä. Leirillä Genia joutui etsimään 150 ruumiin joukosta äitinsä. Perheestä selvisivät Genian lisäksi veli ja pikkusisko.

...jatkuu

Uusia sukulaisia: esittelyssä Pekka Lievo

Kerroimme lehdessä nro 20 uudesta sukuseuralaisesta, **Pekka Lievosta**. Hän on Anna ja Gabriel Lempisen jälkeläisiä (Anna/Taneli). Hänen vanhempansa olivat Helmi Lievo os. Lempinen ja Aleksander Lievo.

Pekka Lievo on ollut erittäin kiinnostunut sukuseurastamme, hän on lukenut Sukuhistoria -kirjan ja kaikki tähän mennessä ilmestyneet Kohokohtia-lehdet. Näitä tietoja hän käyttää hyväkseen tehdessään oman sukuhaaransa sukututkimusta. Hänellä on paljon materiaalia jo kerättynä ja valmiina. Hän on lupautunut jatkossa tulemaan sukukokouksemme esitelläkseen tätä materiaalia, joka linkkiytyy läheisesti meidän sukutietoihin ja täydentää niitä.

Toukokuussa 2017 hän kävi vaimonsa kanssa Karjaalla Heikki Lempisen luona tapaamassa ensi kertaa uusia sukulaisiaan ja kertomassa omasta sukututkimuksestaan (ylempi kuva).

Elokuussa vuorostaan Lempisen veljekset vierailivat hänen luonaan Vantaalla. Heillä oli paljon kerrottavaa omasta sukutaustastaan ja samalla he tutustuivat lähemmin toisiinsa.

Suuri merkitys *sukuseuratoiminnassa* on sillä, että löydetään ennestään tuntemattomia sukukontakteja. Keskinäisellä kanssakäymisellä luodaan merkittäviä uusia suhteita ja opitaan tuntemaan suvun taustaa ja historiaa.

* * * * *

Karjaalla otetussa kuvassa Pekka Lievo on vaimonsa kanssa. Taustalla isäntänä ollut Heikki Lempinen.

Kuvassa vas.: Lempisen veljekset Lippo, Heikki ja Timo sekä Pekka Lievon sisar Pirjo-Riitta Helin.

... jatkuu

Genia saapui miehensä ja kolmen lapsensa kanssa Israeliin 1957. Mies kuoli pian ja vanhin poika menehtyi sodassa. Myös vanhin lapsenlapsi kuoli sodassa.

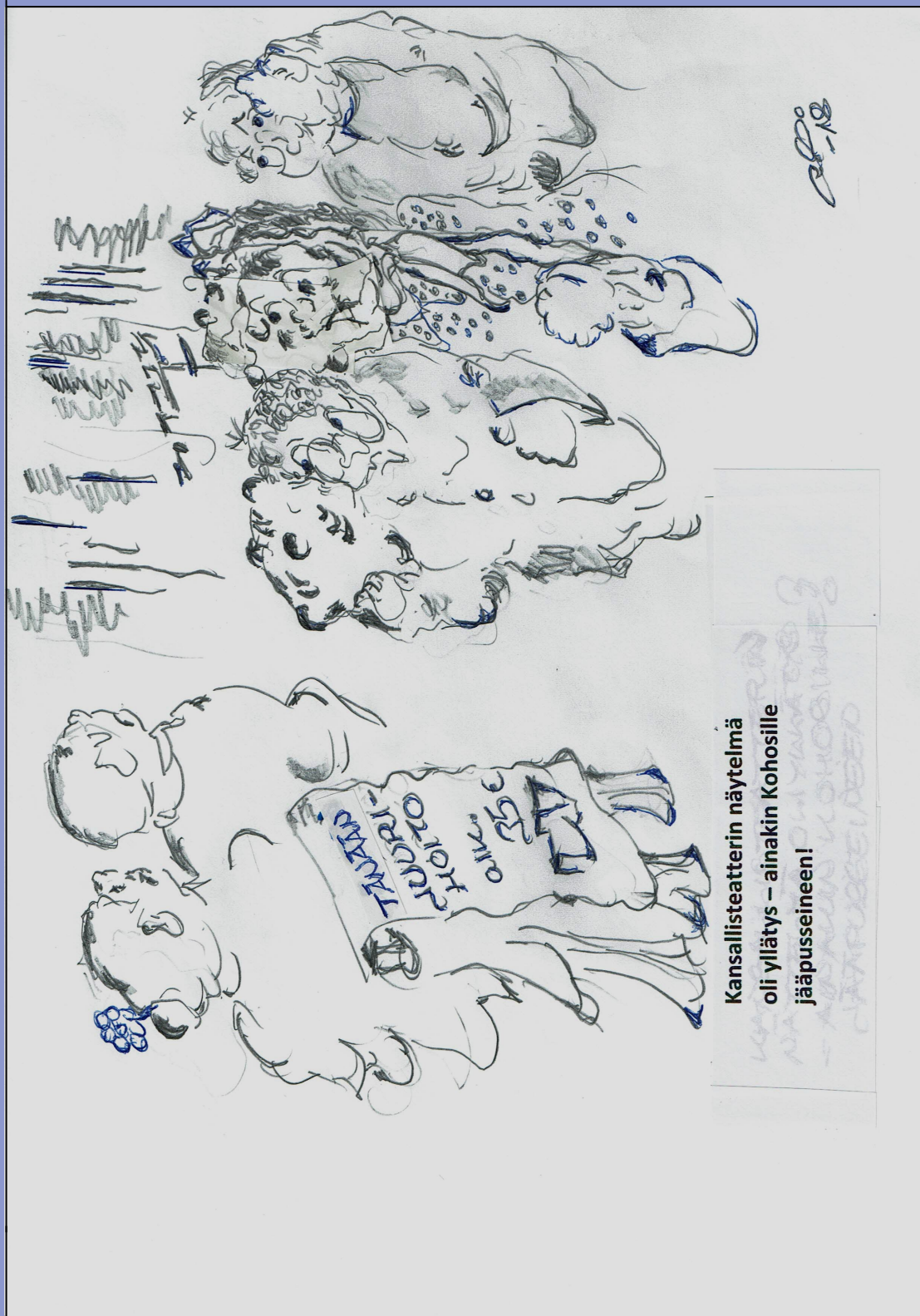
Kaikkien perheenjäsenten kuvat olivat kehyksissä seinällä ja Genia kertoi perusteellisesti kaikista läheisistään. Hänestä huokui kaikesta huolimatta nöyryys ja kiitollisuus elämälle. Hän kertoi olevansa onnellinen vanhus; hänen ympärillään on päivittäin vapaaehtoisia auttajia ja perheenjäsenet käyvät usein tervehtimässä. Olimme oppilaiden kanssa neuloneet viemisiksi neulepeiton. Genia laittoi sen heti harteilleen.

Otin mukaani myös luokkakuvan, ja Genia oli kiinnostunut erikseen jokaisesta nuoresta. Yuditin kuvatessa meitä lähetti Genia oppilaille lentosuukkoja.

Lähtiessämme Genia halusi antaa lahjan myös minulle. Hän otti kaapistaan jakun, jota ei enää tarvitse. Hän auttoi sen päälleni ja nyt se on minun vaatekaapissani.

"Today I live in the Haifa Home and am very happy with the warm relationship that I receive here and the wonderful things that the volunteers of Yad Ezer L'Haver do for us."

* * * * *

Oletko kuullut hammaslääkäristä, joka meni naimisiin manikyristin kanssa? He taistelivat kynsin ja hampain.

Mitä ruotsalaiset tekevät hammaslääkärissä?
- Teettävät viisaudenhampaita.

Hammaslääkäriliitto tiedottaa: kahvi hammasta kolottaa.

PEKKA

Tällä kertaa palsta keskittyy vain kohokkaisiin. Satavuotiaan Suomen juhlavastaanotolla presidentinlinnassa oli Kohosen sukuseurakin epäsuorasti edustettuna. Ensimmäisenä presidenttiparia tervehti satavuotias **Erkki Pitkänen**, joka oli syntynyt ja kasvanut Sortavalan maalaiskunnan Karmalassa yhtenä Kohosten lähinaapureista. Pitkästen talo oli noin 300 metriä Kohosten paikasta länteen. Seuramme aktiivijäsen Jari Kohonen Jyväskylästä oli lähettänyt sukuseuran hallitukselle ennakkovaroituksen Erkki Pitkäsen osallistumisesta, joten tiesimme olla valppaina.

***

Jari Kohonen kirjoitti viestissään Erkki Pitkäsestä: ”Hän oli Kohosten Karmalan naapuri, jonka tapasin kuoron kanssa, kun lauloimme hoitokodissa. Hän totesi, että meitä on tässä kaksi Karmalan poikaa, hän ja minä. Tunsin hyvin isoisä Pekon ja luetteli kaikkien sisarusten nimet, myös isäni ja veljeni Olan, jonka puukäsitysopettaja oli. Kolme sotaa käynyt. Virkeä mies, kuulolaite oli. Vaihdoin yhteystietoja. Hän oli tutkinut sukuamme ja totesi että me Kohoset olimme Karmalan vanhin suku”.

***

Toinen epäsuora edustajamme oli **Unto Nyystilä** Laihialta, kunniajäsenemme Kaija Kangasmaan ystävä. Unto ja Kaija olivat tavanneet presidenttiparin näiden maakuntamatkalla Etelä-Pohjanmaalla. Kaija ja Unto olivat molemmat mukana myös toukokuun 2017 Kohoskahveilla Lapualla ja Kuortaneella. Unto on hyväkuntoinen 94-vuotias urheilumies, ja hänkin myös laulumiehiä.

***

Samalla itsenäisyyspäiviikolla Helsingin Sanomien lukijat saattoivat huomata laajasta lehti jutusta, että Espoon Matinkylässä taloyhtiö kiistelee huoltoyhtiön kanssa taloyhtiön käyttämän parkkipaikan ottamisesta asuintalon pohjaksi. Taloyhtiön hallituksen puheenjohtajana oli haastateltu **Oskar Kohosta** komean valokuvan kera. Oskar on toisen kunniajäsenemme Niilo Kohosen pojanpoika. – Lehtien palstoilla sukumme jäsenistä esiintyy taajimmin moottoritoimittaja Tommi Lempinen; hän oli esillä myös itsenäisyyspäiviikolla.

***

Moni saattoi myös katsoa itsenäisyyspäivänä sujuvasanaisen mestaripesäpalloilijan **Toni Kohosen** haastattelua. Joudumme toteamaan, että Toni Kohonen ei kuulu sukuseuramme piirissä vaikuttaviin Kohosten sukuhaaroihin, vaikka sukujuurensa olisivatkin lähiseudulta Kiteeltä.

***

Sukuseuran hallituksen kokouksessa marraskuussa 2017 jäsen Esko Kohonen, joka harastaa Venäjään liittyviä asioita, kertoi panneensa merkille, että Karmalan Kohosten jälkeläisiin kuuluva **Pekko Kohonen** on vuoden 2017 alkupuolella valittu Cultura-säätiön johtajaksi.

Nimitysuutisessa kerrottiin säätiöstä seuraavaa: ”Cultura-säätiö lisää suomalaisten venäjän kielen ja kulttuurin tuntemusta, edistää Suomen venäjänkielisten integroitumista ja kotoutumista taiteen ja kulttuurin keinoin, vahvistaa suomalaisen monikulttuurisen yhteiskunnan kehitystä ja tekee kansainvälistä yhteistyötä. Lisäksi säätiö hallinnoi Valtio-päivätoiminnan 150-merkkivuoden juhlarahastoa. Toiminnan päärahoittaja on opetus- ja kulttuuriministeriö. Säätiö aloitti toimintansa vuonna 2013.”

Toivotamme Pekolle menestystä mielenkiintoisessa työssä.

Vanhat valokuvat kertovat:

Ylemmässä kuvassa on Sortavalan lyseon VI luokka keuhkokuivissa 1917. Edessä keskellä istuu vähän vaaleammassa puvussa 16-vuotias Aulis Kohonen, Taneli Tanelinpoika Kohosen poika. Kuvassa olevista pojista saattoivat muutamat joutua mukaan vuoden 1918 sotaan. Aulis oli seuraavassa kuvassa esiintyvien neljän Kohosen sisaruksen serkku.

Alemmassa kuvassa on Taneli Tanelinpoika Kohosen vanhimman veljen Matin leski Anna Lempiinen ehkä noin vuonna 1921 tai 1922 silloin elossa olleine lapsineen. Lapsista neljä oli tuohon mennessä jo kuollut: Pekka, Antero, Toivo ja Emmi (Ahveninen), ehkä jopa kaikki vuoden 1918 sotaan liittyneissä tapahtumissa. Kuvassa vasemmalta Siiri Laine, äiti Anna Kohonen (os. Lempiinen), Uuno Kohonen, Helmi Laine ja Maria Kohonen. Nuorimmainen Uuno oli syntynyt 1902 ja on siis kuvassa noin 20-vuotias.

Vuosi 1918, Sortavala ja Kohoset

Vuoden 1918 sodasta on Kohosen suvun piirissä kuultu vain vähän kertomuksia lukuun ottamatta Matti Tanelinpoika Kohosen jälkeläisten kohtaloita. Ne kerrataan tässä vähän alempana, eivätkä ne liity sodan tapahtumiin Sortavalassa. Syynä sodan jättämien muiden muistojen vähäisyyteen on varmasti ollut se, että tapahtumat Sortavalassa eivät laajentuneet kovin draamaattisiksi. Toisena syynä voi arvella, että Kohosen suvussa sattui tuolloin olemaan aika vähän sellaisia nuorehkoja miehiä, jotka olisivat itse voineet joutua mukaan sotatoimiin. Ilman perusteellisia arkistotöitä ei voi selvittää, oliko Kohosia mukana Sortavalan suojeluskunnan joukoissa Karjalan rintamalla Viipurin suunnalla.

Sotatoimien näkymätön alkusoitto Sortavalassa 23.1.1918

Vuoden 1918 sodan alkusoitoksi katsotaan 25.1. alkaneet tapahtumat Pohjanmaalla, kun sikäläiset suojelukunnat alkoivat riisua venäläistä sotaväkeä aseista. Mutta Sortavalassa oltiin liikkeellä jo kaksi päivää aikaisemmin, kuten esimerkiksi historioitsija Mikko Uola on todistanut Turun Sanomissa vuonna 2008 julkaistussa artikkelissa ”Venäläisten aseistariisunta alkoi Karjalasta 90 vuotta sitten”.

Sortavalassa suojeluskunnat saivat tietoa siitä, että kaupungissa ollut venäläinen sotaväki – ei kovin suuri joukko – oli tuonut kaupunkiin aselastin jakaakseen sen paikallisille punaisille. Suojeluskunnat onnistuivat kaappaamaan aseet täpärästi ennen niiden jakelua ja käynnistivät samalla venäläisten sotilaiden aseistariisunnan. Toimintaa johti suojeluskuntien puolella kapteeni Alexander Pell, joka myöhemmin johti Sortavalan valkoisia Viipurin suunnalla.

Sortavalasta lähteneet suojeluskuntalaiset riisuiivat seuraavana päivänä aseista myös Joensuun pienen venäläisen vartioston. Varsinainen sota alkoi sitten 27.1., kun punakaarti julisti vallankumouksen alkaneeksi.

Tapahtumien kulku vuosien 1917 ja 1918 vaihteen ympärillä oli monenlaisten sattumien summaa. Hyviä ja hyytäviäkin esimerkkejä tästä on Martti Häikiön vuonna 2017 julkaisemassa P.E. Svinhufvudin elämäkerrassa ”Suomen leijona”. Moneen kertaan oli pienestä kiinni, että tapahtumien kulku olisi saanut aivan toisenlaisen käänteen suuntaan tai toiseen.

Myös Sortavalassa 23.1. toimeenpannun aseistariisunnan onnistuminen oli ilmeisesti tunneista kiinni ja erilaisilla sattumilla oli siinä suuri rooli. Netistä löytyy kaksi mukana olleiden aikalaisten kuvausta tapahtumista ja tilanteen kaikenpuolisesta sekavuudesta.

Uukuniemi –infon sivuilla on luettavissa Alarik Hannosen muistelu. Hän oli mukana uukunieläisten joukossa, joka vapaaehtoisena lähti 30 kilometrin päähän Sortavalaan turvaamaan sitä pelättyä punaisten liikkeellelähtöä vastaan. Kertomuksessa avainhenkilö on kreikkalaiskatonlinen pastori, joka paljasti valkoisille, minne venäläinen sotaväki oli kätkenyt suuren määrän aseita jaettavaksi punaisille.

Toinen aikalaiskertomus on Doria- sivustosta luettavissa oleva sortavalalaisen J. Alopaeuksen kuvaus. Alopaeus oli lähettänyt sen paria vuotta myöhemmin lehtori Kaarle Soikkelille. Kuvauksesta ilmenee, miten tulenarka tilanne oli molempien osapuolten kannalta ja miten pienestä oli kiinni, kuka saa yliotteen.

... jatkuu

Matti Kohosen jälkeläisten kohtalot vuonna 1918 ja sen jälkeen

Sukuhistoriassamme ”Karmalasta kauemmalle” (2005) on sivuilla 65-66 kuvattu Sortavalasta jo pois muuttaneiden Matti Tanelinpoika Kohosen jälkeläisten vaiheita. Kuvauksen perustana on Unto Kohosen aikanaan isästään Uuno Kohosesta ja tämän sisaruksista laatima kirjoitus. Jotta historiaa ei kirjoitettaisi nyt uudelleen, on tässä suoraan lainattu sukhistorian tekstiä:

”... Antero Kohonen (s. 1889) teloitettiin punaisena vuonna 1918, julistettiin kadonneeksi ja julistettiin lopulta kuolleeksi vasta 23.7.1973. Hänen veljensä Toivo (s. 1892, käytti myöhemmin sukunimeä Elo) oli ollut vangittuna 1918-1919 eikä koskaan toipunut ”Hennalan taudista” vaan kuoli Raumalla 1920.

Epäselvää on, oliko heidän vanhimman veljensä Pekan varhainen kuolema 37-vuotiaana vuonna 1922 ehkä yhteydessä vuoden 1918 sootaan ja sen jälkimaininkeihin”. (Pekka Airio oli siis luopunut alkuperäisestä sukunimestään Kohonen).

Sukuhistorian ilmestymisen aikoihin valmistui ammattihistorioitsijoiden tekemä jättiläisselvitys ”Suomen sotaturmat 1914-1922”; sitä voi vapaasti selata netissä. Merkillistä kyllä, sen 39 550 nimen joukosta ei löydy ketään edellä mainituista Kohosen veljeksistä. ”Soturmat”-hankkeen etusivuilla tosin kerrotaan, että luettelot eivät mitenkään voi olla täydellisiä, vaan on joukko epäselviksi jääneitä tapauksia. Ehkäpä Antero, Toivo ja Pekkakin ovat sittenkin siinä joukossa.

* * *

Sisällissodan muistovuoden tapahtumia järjestetään eri puolilla Suomea

Muistotapahtumia pidetään eri puolilla Suomea, varsinkin niillä paikkakunnilla, missä vuoden 1918 pahimmat taistelut ja yhteenotot tapahtuivat.

Eduskunnassa muistettiin sadan vuoden takaista Suomen sisällissotaa. Eduskunnan muistohetki perjantaina 26.1.2018 oli tässä suhteessa hyvin onnistunut, muistohetkeen osallistuivat kaikkien eduskuntapuolueiden puheenjohtajat.

Suomen evankelis-luterilainen kirkko on mukana sodan muistamisessa.

Lauantaina 20. tammikuuta järjestettiin muistovuoden avaus Kallion kirkossa. Tilaisuus on osa Sovinto 100 -tapahtumaa. Arkkipiispa Kari Mäkinen avasi sisällissodan muistovuoden. Hän sanoi, että sisällissodan perinnön käsittely on kirkolle tärkeä asia. Puheessaan arkkipiispa totesi, että sisällissodan opetus on yksinkertainen: vallan saamista ja voittoa tärkeämpää on rauha ja sovinto, eikä rauhaa ole ilman koettua oikeudenmukaisuutta.

Monissa seurakunnissa sisällissodan muistojumalanpalvelusta vietetään sunnuntaina 11. maaliskuuta. Kaatuneiden muistopäivänä seurakunnissa muistetaan erityisesti sisällissodan vainajia.

”Suomen Pankki 1918 ” -näyttelyn avajaisissa 31.1.2018 pääjohtaja Erkki Liikanen puhui sisällissodan muistovuoden merkityksestä. Rahamuseon näyttely käsittelee yhtä Suomen historian vaikeimmista aiheista, vuoden 1918 sisällissotaa.

Maailmanperintökohteet Suomessa

Satavuotisen Suomen historiaa tarkastellessa on hyvä ottaa esille kohteita, joilla on merkitystä ja arvostusta maailmanlaajuisesti. Suomessa on tällä hetkellä **seitsemän Unescon maailmanperintökohdetta**, joista kuusi on kulttuurikohdetta ja yksi luontokohde. Jokainen Suomen kohteista edustaa yleismaailmallisesti erityisen arvokasta kulttuuri- tai luonnonperintöä.

Suomenlinna

Suomenlinna, joka on tärkeä Itämeren alueen valtopolitiikan ja linnoitustaidon muistomerkki, merkittiin maailmanperintöluetteloon vuonna 1991. Toisen maailmansodan aikana Suomenlinnalla oli vielä tärkeä tehtävä Helsingin ilmapuolustuksessa. Linnoituksen sotilaallinen kausi päättyi vuonna 1973.

Vanha Rauma

Vanha Rauma on tyypillinen pohjoismainen puukaupunki. Se on yhtenäinen kokonaisuus, jonka tunnuspiirteitä ovat eri ikäiset, yksikerroksiset rakennukset, osin keskiajalta periytyvä katuverkko sekä elinvoimainen kaupunkiyhdyskunta asuntoineen, liikkeineen ja palveluineen. Vanha Rauma merkittiin maailmanperintöluetteloon vuonna 1991.

Petäjaveden vanha kirkko

Petäjaveden vanha kirkko on pohjoisen puuarkkitehtuurin muistomerkki, joka merkittiin maailmanperintöluetteloon vuonna 1994. Se edustaa pohjoismaista, luterilaista kirkkoarkkitehtuuria ja hirsirakentamistaidon pitkää perinnettä.

Verlan puuhiomo ja pahvitehdas

Verlan puuhiomo ja pahvitehdas ovat ainutlaatuinen ja eheä tehdaskokonaisuus Suomen metsäteollisuuden varhaisvuosilta. Kokonaisuutta täydentävät voimalaitokset ja työväen asunnot. Verla on ollut maailmanperintöluettelossa vuodesta 1996.

Sammallahdenmäki

Raumalla (entisessä Lapin kunnassa) Ala-Satakunnassa sijaitseva Sammallahdenmäki on ainutlaatuinen muinaisjäännösalue, joka merkittiin maailmanperintöluetteloon vuonna 1999 Suomen ensimmäisenä arkeologisena kohteena.

Struven ketju

Ns. Struven kolmiomittausketju hyväksyttiin heinäkuussa 2005 Suomen kuudentena kohteena maailmanperintöluetteloon. Se edustaa maailmanperintöluettelossa tieteen ja tekniikan historiaa. Struven kolmiomittausketju on rakennettu ja mitattu vuosina 1816 - 1855 saksalaisen tähtitieteilijä F. G. W. Struven johdolla. Mittauksen avulla selvitettiin maan kokoa ja muotoa. Struven ketju koostuu kymmenen valtion alueella (Norja, Ruotsi, Suomi, Venäjä, Viro, Latvia, Liettua, Valko-Venäjä, Ukraina, Moldova) sijaitsevista mittauspisteistä. Suomen osalta kohteeseen sisältyy kuusi mittauspistettä, jotka sijaitsevat Pyhtäällä, Lapinjärvellä, Korpilahdella, Torniossa, Ylitorniolla ja Enontekiöllä.

Merenkurkun saaristo

Merenkurkun saaristo hyväksyttiin heinäkuussa 2006 Suomen ensimmäisenä luontokohteena Unescon maailmanperintöluetteloon. Merenkurkun saaristo on Ruotsin Höga Kustenin maailmanperintökohteen laajennus. Ne muodostavat geologisen kokonaisuuden, jossa maankohoaminen on nähtävissä ainutlaatuisella tavalla.

Lähde: Museovirasto

JÄSENISTÖN KUULUMISIA

Rauni Riihihuhta (Juho/Heikki)
täytti 85 vuotta 27.4.2017.

Hän vietti syntymäpäiviään kotonaan Espoon-
lahdessa lähisukulaistensa kanssa.

Parhainta Onnea Raunille tulevinakin vuosina!

Kuvassa Rauni miehensä Olli Riihihuhdan kanssa
juhlapäivänä.

Syntymäpäiviä juhlittiin Sarkolan Päivölässä!

Timo Tuomola (Juho/Leena) täytti 70 vuotta
21.7.2016 ja hänen vaimonsa **Maria-Riitta Tuomola**
täytti samaiset pyöreät vuodet 30.4.2017.

He järjestivät yhteiset syntymäpäiväjuhlat vapun-
aattona 2017 Seurantalo Päivölässä Sarkolassa.

Juhlaa oli viettämässä yhteensä kuutisenkymmentä
vierasta! Sekä sukulaisia että ystäviä oli koolla siirtä-
mässä vieraanvaraista pariskuntaa uudelle vuosikym-
menelle!

Parhaat **Onnentoivotukset** Maria-Riitalle ja Timolle!

Kuvassa keskellä Timo ja Maria-Riitta juhlapöydän
ääressä.

Vilskettä elämässä riittää, kun heillä on kolme
lastenlasta. Markon pojat Miika ja Eetu ovat jo toi-
sella kymmenellä. Marikan tytär Eerika on viisi
vuotta. Eerika kuulemma juoksuuttaa Timo-pappaa
mielin määrin ja kiertää pikkusormensa ympärille!

Kaksosetkin juhlivat pyöreitä vuosia!

Pirjo Lehtinen (vas.) ja **Pirkko Autio** (Juho/
Pentti) juhlivat helmikuussa 2017 yhdessä 70-
vuotissyntymäpäiviään.

Sisarusten kesken vietettiin Helsingissä ooppera-
ja hotelliviikonloppua. Mukana oli myös **Kirsti
Hepojoki**.

Sunnuntaina kokoonnuttiin lähipiirin kanssa
yhteiselle ravintolapäivälliselle. Yhdessä on vie-
tetty aikaisemmatkin tasakymmenvuodet (40v,
50v ja 60v), joten muisteltavaa riitti!

OSATAAN SITÄ POHJANMAALLAKIN !

Kuva:
TPK

Viime kesänä presidentti **Sauli Niinistön** maakuntamatka oli suuntautunut Etelä-Pohjanmaalle. Laihia on Eteä-Pohjanmaata jos mikä sitä on. Niinpä Niinistöjen matkalle sattui paikallisten sotainvalidien ja sotaveteraanien yhteinen juhla. Juhlapaikkana oli Kapteenin talo kirkonkylän keskustassa.

Siellä ikipirteä kunniajäsenemme **Kaija Kangasmaa** (94 v) oli sijoitettu rouva **Jenni Haukion** pöytäseuraan, jopa vieruskaveriksi. Jenni Haukio on nimenomaan kirjallisuuden parissa työskennellyt, runoilija itsekin.

Tilaisuudessa Kaija rohkaisi mielensä ja esitteli rouva Haukiolle uusimman kirjansa ***Maa ja sen kyntäjät 1565-2013***. Tuskinpa tuohon suurempaa rohkaisuakaan tarvittiin. Rouva Haukio otti teoksen kiittäen vastaan. Siitä syntyikin vilkas keskustelu.

Kaijan seurassa oli myös hänen uusi miestuttavansa **Unto Nyystilä**, ikämiehiä hänkin. Unto on suvullemme vielä hieman vieras, tervetuloa mukaan. Hän on aktiivinen sotaveteraani ja entinen ikäkausiturheilija. Untolla oli kunnia olla tämän vuoden itsenäisyyspäivänä myös presidentinlinnassa järjestönsä edustajana.

Juhlassa Kaija puolestaan oli pukeutunut lottapukuun. Vaikuttava näky.

Kuva:
TPK

Muistokirjoitus Orvokki Ijäkselle

Rakas vaimoni Orvokki on poissa. Vaikea sairaus uuvutti hänet 73-vuotiaana. Menetin uskollisen ja luotettavan elämän- ja matkakumppanini 50:n avioliittovuoden jälkeen.

Noin viikkoa ennen poismenoaan hän otti minua kädestä kiinni ja sanoi:
”Hyvinhän meillä on mennyt.”

Viikkoja ja päiviä monenlaiset Orvokkiin liittyvät kaipaavat ajatukset ovat pyörineet päässäni. Ne ovat olleet muistoja yhteisistä vuosista. Onneksi minulla on tytär Susanna korvaamattomana apuna ajatusten selkeyttämisessä ja järjestelyjen hoitamisessa. Suuri elämänmuutos on edessäni.

Sairausaikaa kesti Orvokilla lähes puolitoista vuotta. Viimeisellä viikolla Orvokin terveydentila huononi olennaisesti ja kuljetus sairaalaan johdatti hänet lopulliselle matkalle. Matkan alkaessa olin vierellä, mutta tunsin itseni neuvottomaksi. Orvokin elämä päättyi sairaalassa uupumukseen 7.9.2017.

Sairausaikaan mahtui kahdet äitienpäiväkahvitkin, jotka nautimme perhepiirissä Virtatiellä Myyrmäessä. Uskoin Orvokin paranemiseen aina viimeiseen viikkoon asti, vaikka taustalla olivatkin sairauden synkät varjot. Tilanteen toivottomuus valkeni minulle oikeastaan kokonaisuudessaan vasta Orvokin kuoleman jälkeen.

Orvokki oli sitkeä ja tarmokas ihminen. Kaapeissa olivat kaikki lakanat, keittiöpyyhkeet ja tyynyliinat aina siististi viikattuina ja silitettyinä pinoissa. Yhdessä kasvatimme Vihdin Haimoossa monet vuodet perunat, porkkanat, sipulit, tillit, punajuuret ja tomaatit, jotka toimivat Orvokille ruoanlaitoin raaka-aineina.

Mirja Orvokki Ijä
s. 23.4.1944
k. 7.9.2017

Orvokki lupasi avioliittolupauksena paistaa karjalanpiirakoita, ainakin juhlahetkinä. Tämän lupauksen Orvokki piti hyvin tarkkaan. Hän huolehti minusta hyvin, tuki ja muistutti minua loppuun asti.

Orvokki arvosti opiskelua ja uskoi koulutuksen avaavan mahdollisuuksia. Hänelle opiskelu oli helppoa. Oppikoulun hän kävi Juuassa, lukion Joensuussa ja jatko-opinnot Helsingin humanistisessa tiedekunnassa. Hän kannusti myös lähipiiriä suorittamaan opintoja.

Olimme molemmat yhdessä Orvokin kanssa kovin iloisia ja ylpeitä, kun Susanna auskultoi itsensä varatuomariksi.

... jatkuu

Vaikka Orvokin elämän loppuvaiheet olivat surun sävyttämiä, niin oli myös elämään iloa tuottavia hetkiä. Ilon tuntemuksensa hän näytti itselleen tyypilliseen tapaan pidättyvästi ja vakaan rauhallisesti. Lääkärikin luonnehti häntä lausunnossaan asialliseksi naiseksi.

Iloa tuotti Orvokille myös lapsenlapsensa Pinjan selviytyminen ylioppilaskokeista. Myös Pinjan uuden kodin perustaminen tuotti hänelle mielihyvää. Joku on sanonut, että isovanhemmuus on elämän jälkiruoka. Orvokki olisi allekirjoittanut tämän.

Luulen Orvokin nauttineen erityisesti useamman viikon lomamatkoistamme Teneriffalle seitsemänä peräkkäisenä vuotena, hyvä hotelli, hyvä ruoka mm. läheisessä olkikattoravintolassa ja kävelyt meren rannalla. Joka vuosi hotellimme oli sama - Kleopatra.

Orvokki oli mm. keskustelukumppanini, neuvonantajani, kalenterini ja muistini. Nämä ja monet muut asiat tulee nyt korvattavaksi jollain muulla. En tiedä vielä millä.

Olen iloinen siitä, että niin monet ovat minua muistaneet suruuni osaa ottaen. Erityisesti sisareni Sirkka, Sinikka ja Raija ja tupla-serkkuni Rauni ovat kaikki osaltaan pitäneet minuun yhteyttä ja tukeneet tänä vaikeana aikana. Arvostan tätä kovasti.

Lopetan tämän muistokirjoitukseni Orvokin kuolinilmoituksessa olleeseen lauseeseen:

Vaikka elämäntahtoa ollut ois, niin vaikea sairaus uuvutti pois. On vain hiljaisuus, kaipaus ja suru sanaton.

Minulla oli hyvä vaimo.

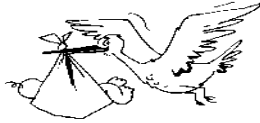
Teuvo Ijäs

***Siunaustilaisuus pidettiin Myyrmäen kirkossa
28.9.2017***

UUTISIA JÄSENISTÖLTÄMME KOHOSTEN KOHOKOHTIA

UUSIA KOHOSIA

Katariina Kohonen (Pekka/Erkki/Esko) ja **Heikki Hurme** saivat tytön 20.5.2017. Tyttö sai nimeksi **Emilia Aino Hurme**. Asiasta tiedotti isoisä Esko Kohonen. Onnittelut iloisen perhetapahtuman johdosta!

* * * * *

Juho Simpura (Juho/Aune/Jussi) ja vaimonsa **Ling Eleanor Zhang** saivat 30.8.2017 pojan, jonka nimeksi tuli **Noah Johan Chiu Simpura**. Perhe asuu Kauniaisissa. Parhaimmat onnittelut iloisen tapahtuman johdosta!

* * * * *

Lauri ja Marika Kangasmaa (Juho/Yrjö/Kaija/Pertti) saivat pojan 5.5.2017. Poika sai nimekseen **Oiva Johannes**. Samalla **Eino Jaakosta** (s. 3.1.2015) tuli isovelji! Onnea koko perheelle tapahtuman johdosta!

* * * * *

Suvun nuorison kuulumisia!

Matias Valtteri Suonpää (Juho/Eeva/Sirkka/Tommi) täytti nyt tammikuussa 20-vuotta. Paljon Onnitteluja hänelle! Hän asuu Harjavallassa ja suunnittelee aloittavansa syksyllä teologian opinnot. Asiasta kertoi aina aktiivinen Sirkka-mummo.

* * * * *

AVIOLIITTOJA

Henna (os. Sivenius) ja Jaakko-Juhani Tanhuanpää (Sulo Saikkonen/Ritva-Liisa) vihittiin Hollolan Pyhän Marian kirkossa 30.9.2017. Vihkipappina toimi Jaakon kummisetä, Antti Maunumaa, joka on Jaakon tädin, Anne-Marin (os. Saikkonen) puoliso. Nuoripari asuu Hollolassa. Hennan työpaikka on seurajohtajana Suomen Hiihtoliitossa ja Jaakon klubipäällikkönä Kaisaniemi Fitness Villagessa.

Sydämelliset Onnittelut hääparille!

POIS NUKKUNEITA

Orvokki Ijäs	07.09.2017
Virve Kohonen	25.12.2017
Marja-Liisa Salmivuori	05.02.2018

Lämmin osanotto kaikille omaisille.

KORKEAN IÄN KOHOSET

50 v.

Mari Krapa 22.09.2017

55 v.

Matti Ijäs 27.11.2017

65 v.

Esa Kohonen 10.05.2017

Timo Mattila 25.04.2017

Seija Mattila 07.07.2017

70 v.

Sinikka Grönqvist 19.05.2017

Christer Grönqvist 30.11.2017

Pirkko Autio 16.02.2017

Pirjo Lehtinen 16.02.2017

Pekka Laitala 04.04.2017

Seija Kohonen 07.07.2017

Martti Kohonen 12.05.2017

Pertti Kangasmaa 12.02.2017

Leena Kangasmaa 25.04.2017

Maria-Riitta Tuomola 30.04.2017

85 v.

Rauni Riihihuhta 27.04.2017

Anneli Kohonen 01.10.2017

***Parhaimmat Onnittelut
kaikille merkkipäivän johdosta!***

***Toivotamme kaikille jäsenillemme
Onnellista Uutta Vuotta 2018***

Yhteystiedot ja osoitteet

Jäsenkirjeemme kääntöpuolella lähetämme aina sukuseuramme yhteyshenkilöiden osoitteet ja puhelinnumerot. Käytä niitä hyväksesi ja ota meihin yhteyttä.

**Mikäli omat yhteystietosi muuttuvat,
muistathan ilmoittaa siitä jäsenrekisterin
hoitajalle,**

Pirjo Lehtiselle, Loiskaajantie 8 A 9
03100 Nummela, puh. 040-561 2730
Sähköposti: aune.lehtinen@kolumbus.fi

Siten varmistat, että posti tulee sinulle perille!

Lisää merkkipäivätietoja!

Olemme saaneet syntymäpäivätiedot vain Juhon sukuhaarasta Aune Simpuran kokoamina.

Olisi hyvä saada näitä tietoja myös muista sukuhaaroista!

Ilmoitelkaa merkkipäivistä lehden toimitukselle!

Lähetäkää jäsenkuulumisia, tietoja merkkipäivistä ja perhetapahtumista !

HYVÄÄ UUTTA VUOTTA 2018

Kuvassa kukkaloistoa Hatanpään Kartanonpuistossa!